Z přátelských kruhů.

RENFROW, OKLA., 26. února. Ctěná red.: Často slyšíme naše české škarohlídy, že musíme zahynouti v tom anglickém příboji, který naráží na nás se všech stran jak zlepšené poměry životní našich spoluobčanů Amerikánů, jejich zlepšený společenský takt, obchodní a průmyslová vyspělost a především, co nejvíce na váhu padá, naše obecné školy, které bez donucovacího nátlaku asimilují čili poangličují náš dorost a zvláštní jargon čili způsob mluvy do naší milé mateřštiny vsunují. — Dnes nemožno slyšeti Čecha, který zde několik roků bydlí, aby nepoužíval počeštělých anglických slov a najdete i takové, kteří neustálým užíváním slov mají za to, že slovo takové je české. — I redaktoři míchají nám cizí slova do jejich redakčních úvah, ne snad, že by se jich zde naučili, ale i v staré zemi možno to stopovati, čím více cizích slov buď redaktor neb spisovatel v jeho rozpravách používá, tím se má za vzdělanějšího, a houby na to dá, zda-li ten venkovský občánek tomu rozumí a pochytí-li význam nebo ne. — Tímto pak čistá čeština jest odstrčena v zájmu latiny, frančiny, němčiny, i angličiny, jako kdysi byla odstrčena čeština v zájmu pouhé němčiny, byvši vyloučena z tak zvaných vyšších kruhů. — Možno, že se také stane, že podobný používatel těch cizojazyčných výrazů sám pak nedovede tuto šmodrchanici převésti do správné češtiny, jako se stalo kdysi kazateli newyorskému Henry Ward Beecherovi, když byl tázán na jeho řeč a úplný význam jeho mínění, pravil: To že jsem řekl? Jestli ano, tedy moje duše pojmula více, nežli mohla zažíti. — I my dopisovatelé někdy používáme cizojazyčných výroků, někteří aby se pochlubili svou znalostí, jiní zase ze zvyku. — V Čechách zvyk na některých místech je ten, že každý, kdo v hostinci použije německého výrazu, musí platit 1 haléř pokuty, což by mělo býti zavedeno i zde a možno, že by to trochu pomohlo zlepšit národní vědomí, kterého se časem na některých místech nedostává. — Zahynouti nám zde netřeba, a zahyneme-li, bude to pouze naše neuvědomělost a nebudeme zasluhovati pak jiného, než naše úplné odsouzení, kterého se nám dostane od máti české. — Příliv z naší vlasti české bude neustálý, který bude doplňovati řady těch národně otupělých a národně ztracených jednotlivců, neb naše česká zemička dosud se řídí naukou Rooseveltovou ohledně velkých rodin. — Nejlepším příkladem v našem postavení zde měli by nám býti tak zvaní "Menonité," čili jinak nazývaní zde "Ruští Němci," kteří před několika stoletími odstěhovali se z Německa na Rusi, poněvadž jejich víra jim zapovídá zabíjeti lidi, tedy nehodí se pro vojenskou službu. Nyní zase museli by se odstěhovati z Ruska, poněvadž vojenský zákon žádá daň z krve, bez rozdílu náboženství neb povolání. Prošli tamní poměry po celá desítiletí a dnes jsou Němci a ač mají mnohem méně majetku nežli my Češi, proto přece postavili si svoji školu, kde vyučují 3 měsíce jenom Němci na úkor angličiny, a možno, soudě dle jejich houževnatosti, že projdou zde stoletími, a zůstanou ještě Němci. — Co naproti tomu vykonáváme zde my? U zdejšího spolku Grant, Z. Č. B. J., počali vyučovati česky po nedělích, ale to již nestává, nevím proč, ale vím, proč jsem tam přestal posílati mé dítky. Bylo to pro velkou vzdálenost, neb síň leží daleko za hranicemi české osady a leží v nepříhodném místě, nehodící se pro účel, pro který měla býti nejvíce posvěcena. — Náš spolek, "Klub Komenský," zde pořádá schůze ve škole disjriktní, kde věnuje se asi dvě hodiny času dítkám, někdy méně, někdy více, asi 1 hodinu deklamacím a pak 1 hodinu čtení a psaní. Mimo to je někdy poněná debata, někdy nějaký divadelní výstup neb scéna, a co nejvíce bylo potřebí, že se spolek rozhodl udržovati a rozšiřovati knihovnu dle potřeby a všichni členové jsou jednohlasně pro udržování nynějšího spolkového běhu, obzvláště ale pro výchovu mládeže. — Teď právě jedná se o postavení vlastní síně, by se mohlo spíše vyhověti potřebám členů, což sice vezme nějaké výlohy, ale celku to prospěje. Bylo by sice jedné síně dosti pro tuto osadu, ale že jest rozdělena ve dvě několika mil, kde žádného Čecha nenajdete, a tudíž by měli všichni příliš daleko vyjma když by tato stála v Renfrow, Okla., kde má většina Čechů nejblíže. — Následkem špatného umístění první síně musíme stavěti druhou, spoléhajíce na náš zdejší dorost, neb jsme vesměs stoupenci nauky Rooseveltovy, čímž se osada stane čas od času silnější. Jak praveno z prvu, není potřeba nám zde zahynouti v přívalu anglickém, budeme-li jenom konati svou povinnost mluviti dětem již od malička, že české písně, neb řeč, není pěkná a neb že každá odrhovačka anglická je daleko lepší našich, že naše řeč jest chudá oproti anglické atd., to zajisté nepřivede dítko k tomu, aby myslilo opak tohoto učení, ale nejdříve bude míti za účel odnárodnění se ještě nežli doroste v muže nebo pannu. Zpívejte česky doma dětem a ne u piva, kde se obyčejně jenom řve a česká píseň hyzdí, rozprávějte o Čechách, učte česky dítě číst a psát jednu hodinu týdně, a dítko v běhu šesti let bude již čísti samo a bude také česky myslit, cítit a se vyjadřovat. — Jsou rodiče, že tuto povinnost svou vykonávají, a jsou zase tací, že z lenosti tak nečiní, čímž se ztrácí, co se na druhé straně získalo. Vždyť ty naše české dítky jsou pouze naše krev a následovně také mají býti naši chlubou, ony mají vyplniti naši celou mysl a celé naše konání má čeliti k zdokonalení těch klenotů, ku kterým jsme k životu dopomohli. Obklopte dítky vším, českými písněmi, českými knihami, řečí, zakládejte spolky, jako ku př. jest Klub Komenský, kam mohou i malé dítky přijíti, cvičte je v životě spolkovém, tedy českém, a ony, majíce kam jíti, mohou-li jíti s vámi, chovají se řádně, poněvadž je máte na očích a při tom chápají českou mluvu, slovo i sklad vět, učí se slovům, která by nikde a nikdy neslyšely, která se jim buď v deklamacích nebo v debatách podávají. Nenáviďte těch tak zvaných tajných spolků, žádná tajnost tam není, neb zápověď lehtá jim hrdélko, aby spíše to pověděl nežli to zadržel, čímž se dělají klepy a při příští schůzi ptá se vinný i nevinný, kdo to asi vynesl. Ha, ha, ha! Nesmysl! Pryč s tajným spolkem, který je veřejný skandál a činí nám jenom ostudu a řádným členům nesnáze. U našeho klubu člen má mluviti ve schůzi o všem co se jedná, a protože člen má a měl by mluviti obyčejně mlčí, protože při tom žádná pikantnost čili tajné podezřívání není a proto za celý rok náš spolek žádné klepy nespravoval, neb tam nemají místa. — Jak jsem podotkl, že zdejší spolek Komenský hodlá postaviti sobě síň, uvedl toto rozhodnutí ve skutek při minulé schůzi, kde jednohlasně se rozhodl pro započetí stavby, jakmile počasí tomu dovolí, čímž zajistí si svou klubovní místnost, a rovněž to bude vnadidlo pro nové osadníky, neb kolem té síně v kruhu 10 mil ty nejlepší pozemky v Grant okresu a tedy také ty nejlepší v celé Oklahomě se nalézají.

T. J. Klíma.

TEMPLE, TEX. — Ct. redakce: V Texasu již hřeje jarní sluníčko, a příroda se počíná usmívati, ale přece nám ještě zafičí ten mrazivý někdy, ale již to dlouho trvati nebude. Poslední rok byl dosti uspokojivý pro texaského rolníka, obzvláště ve středním našem státě. Zde jsou ty černé mastné pozemky, velmi úrodné a nevyčerpatelné. Cena jejich se již ale páčí na hezkou sumičku za jeden akr. Za $115 jeden akr je cena dosti vysoká, a tolik se dostalo za pozemek poslední rok a to od města. Při městě platí se až $200 a pořád jdou ceny pozemků vzhůru. Okresy Bell a sousední okres Williamson mají takové farmy. V našem státě vše je čilé, obchodní ruch je viděti na všech stranách, sveřanů pořád zde přibývá a je dosud místa dosti. Psal jsem kdysi o $5 pozemku v Texasu, ale nic platno, onen pozemek není o nic lepší v hodnotě dnes, ale cenu má as $45 akr. Dosti velká změna. Lidé měli tehdy někteří peníze doma zakopané při Live-Oaku a nekupovali, a dnes hledí na ten převrat, který odehrával se před jejich očima. Teď praví: Kdybych jen byl já věděl, — ale více říci nemohou. Velké kusy pozemků budou věcí minulosti za pár roků a kdo si nezabere v brzku, nedostane nic dobrého ani za vysoký peníz. Je zde hnutí na všech stranách i mezi naším lidem. Zajímají se o věci, které se jim zdály třeba směšné dříve, a tak zde pokračujeme. Mimo jiné též v Temple máme zábavní klub k uspořádání nevinných zábav. Chceme míti opět zábavu zde 24. dubna, při které bude hojně zpěvných čísel, deklamací, řeč uvítací a slavnostní, kterou pronese český právník Emil J. Motis. Tedy jen ku předu se vším, a budeme o to lépe usjednoceni v našem národním životě. Na zdar!

Emil J. Motis.

OLYPHANT, PA. — Ctěná redakce: Rád bych v našem okolí získal pro ct. list váš nějaké předplatitele, ale zde jsou většinou jen Poláci a Slováci. Přijdete-li někdy náhodou na Čecha, zapře svůj původ, anebo řekne, že je zde rozen a české řeči že se neučil. Počasí máme tu celou zimu podivné, jeden den padá sníh, kdežto druhého dne mrzne. Na to se obloha zatáhne a prší, jen se leje. O farmaření vám nemohu mnoho psát, neboť jsme od farem příliš vzdáleni a málokdy se stane, že farmu uvidím. Farmáři, kteří přijedou sem do města, to jsou většinou samí Slováci. Nejvíce přivezou do trhu brambor, kapusta, jablka a nějaká ještě zelenina. Výdělky zde jsou dosti dobré; živobytí však tu musíme draho platit. Kdybychom mohli si zajeti do Omahy nakoupit, byli bychom na tom lepší.

Karel Síkora.

THURSTON, NEB., 11. března 1909. — Ctěná redakce: Opětně osmělují se pár řádků do milého Pokroku napsati. Četla jsem dopis Marie Kolářové, která mne má za paní, a aby někteří neřekli, že se vydávám za to, co nejsem, tedy chci zde říci, že dosud paní nejsem. Já to ctěné dopisovatelce nemám za zlé, že nevěděla, zda jsem slečnou, nebo paní, neboť se to spíše podobalo, že jsem paní. Snad se na tu "Besídku" ctěné čtenářky, přece zmůžeme! Jen hojně, drahé přítelkyně, dopisujte, tak abychom předčily pány dopisovatele. Snad nám pan redaktor vykáže nějaké místečko v koutečku milého Pokroku pro tu naši "Besídku". Já mám velikou zálibu ve psaní. Jsem rozena na Moravě, okres Velká Meziříč, ve vesničce Kusky. Do školy chodila jsem do sousední vesnice Lhotky, od šesti roků do jedenácti. V tu dobu, a sice v r. 1902 rozhodl se otec jeti do Ameriky. Prodal naši malou živnost a dne 20. února s jinými třemi rodinami vydali jsme se na cestu do Ameriky. Po patnáctidenní jízdě konečně ocitli jsme se v Omaze. Tam pobyli jsme všichni po dva dny a pak vydali jsme se dále do Wahoo, kde nás již čekal náš strýček pan Jos. Cába, a ten se pak o nás postaral. Asi po osmitiedělním pobytu u strýčka odejeli jsme do Ames, Neb., kde asi tři měsíce obdělávali jsme cukrovou řepu a pomáhali mlátiti obilí. Odtud odejeli jsme zpět do Wahoo a na jaře odstěhovali jsme se na 120akrovou farmu, kterou otec za pomoci strýčka Cáhy koupil. V roce 1904 odejel otec ještě s jinými krajany do Thurston, kde tehdáž bydlela jen jedna česká rodina. Zde pronajal 320 akrů pozemku, jakož i ostatní krajané. Následující jaro dva nejstarší bratři a švakr Frank Šabacký se na farmu odstěhovali a zde s úspěchem společně rok pracovali, neboť druhý rok švakr pronajal si farmu sám pro sebe. Otec farmu v Saunders okresu pronajal a odstěhoval se do Thurston, kde až dosud bydlíme, neb jsme zde koupili 160akrovou farmu a loni jsme farmičku v Saunders okresu prodali. Čechů stále sem přibývá, takže je nás zde hezkých pár rodin. Dopis můj nepozorovaně se dlouží. Proto raději ukončím a nechám místo pro jiné dopisovatele. Zdravím srdečně ct. čtenáře a čtenářky.

Slečna Anna Pallasova.

BURLINGTON, COLO. — Ctěná redakce: Prosím opětně o místo a o vaši trpělivost s mým dopisem. Stále přibývá nových dopisovatelek a tak si myslím, že se přece jenom zmůžeme na tu ženskou "Besídku". Dopis pí. Anežky Sedlákové z Lancaster, N. Y., se mně velice líbil. Jen hodně dopisujte, drahá paní. Já dopisováním se nejenom bavím, ale zároveň i poučuji své 4 dítky a učím je české řeči. Někdy si zaskočím též do "Besídky" v Hospodáři, kde si také někdy s ostatními pohovořím. Jedna paní se též zmínila o vynajití předsedkyně. Co byste tomu říkaly, milé dopisovatelky, kdybych se o to místo ucházela. Vím, že mnohý z našich dopisovatelů by pro to nebyl, poněvadž třeba se mu nelíbily dřívější mé dopisy o střídmosti, ale snad by jich nebylo tak mnoho. Mým náhledem jest, že každý pokroku milovný a řádný muž měl by pracovati za účelem postavení ženy česko-americké na vyšší stupeň. Vždyť je to žena, která odchovává příští generaci. Také přemýšlela jsem o dopisu p. Jelínka z Ravenna, Neb., a musím doznati, že se vším s ním souhlasím. Byl to pěkný dopis. Ale ohledně toho zpěvu, myslím, že pan Jelínek nesoudil správně. Český národ má písně krásné a melodické a je dosti krajanů, kteří zpěv pěstují. V mládí svém měla jsem špatný hlas a pro týž se mi dosti vysmívali. Nezpívala jsem a také více zpívat učiti jsem se nechtěla. Ani jsem nevěděla, že bych též uměla zpívat. Až loňského roku dostala jsem od vydavatelstva t. l. kalendář, v němž nalezla jsem též několik českých písní. Když byla jsem sama doma, zazpívala jsem si. Jednou k nám přišla učitelka a žádala, bych jí zazpívala. Po té prohlásila, že není krásnějších a melodičtějších písní nad české a nyní, když pořádají se "party" a jsme také pozváni, chtějí, bychom zpívali jen písně české. Zpívám si někdy doma 'Kde domov můj?' anebo "Písně, dcery ducha mého!" A což když mé 4 dítky spustí "Slovan jsem a Slovan budu!" — tu srdce radostí poskočí. Před ulehnutím si s dítkami zpíváme: "Černé oči, jděte spát!" Jednou byl u nás přes noc jakýsi Němec, kterému se píseň znaěně líbila. Když jsme dozpívali, ptal se, zda je to píseň ze "Sunday School". Český národ má krásné písně a lehce se pamatují. Moje dítky lehko se českým písním učí a při tom učí se zároveň jazyku mateřskému. Naše řeč je znaěně těžká, ale naše čtení a psaní velmi jednoduché. Sousedé, kterým to vysvětlím, za 15 minut dobře po česku hláskují. Za svoji řeč bychom styděti se neměli, nýbrž měli bychom se k ní vždy a všude hrdě hlásiti. U dítek měli bychom buditi hrdost nad českým původem, lásce k rodné řeči, ku krásným českým zpěvům a všemu, co jest ušlechtilé. Budeme-li vždy ukazovati vše, co máme nejkrásnějšího, budou se hrdě hlásiti k nám Čechům a budeme se svými dobrými činy snažiti se zvelebiti české jméno. To bude pro nás nejsladší odměnou zajisté. S pozdravem všem čtenářům a čtenářkám!

Bedřiška Novotná.

PISHELVILLE, NEB. — Ctěná redakce: Tak se nám to letos nějak protahuje, čím dále, tím hůře. My, ubozí sedláci, jsme snad nejvíce závislí ze všech oborů lidského zaměstnání na rozmarech matky přírody a ona se nám často macešsky odměňuje za naše namáhání. Nyní už máme polovic měsíce března a ono je to stále stejné; neustále sníh a zima a zase zima a sněhové vánice. Nejvíce při tom trpí dobytek vepřový a hovězí. Mnoho farmářů přišlo o prasata. Jeden zdejší osadník přišel o 41 velkých prasat. Neměl pro ně žádného přístřeší a sníh je zavál tak, že se pod ním udusila. Jiný přišel podobným způsobem o 12 pěkných prasnic a jiný opětně přišel o 24 velkých volů utopením v řece Niobrara. Vítr navál sněhu plné říční koryto, takže ani znáti nebylo, kde je břeh řeky; oni naň vešli a probořili se. Skoro každý osadník přišel o něco v posledních sněhových bouřkách, neboť se ve zdejší krajině pěstuje více dobytka hovězího, nebo vepřového a každý toho má více, než by mohl v čase nepohody ukrýt. Obilí se mnoho nepěstuje a kukařice se většinou zkrmí, neboť se to nevyplácí vozit ji do trhu, neboť je to trochu daleko. Když člověk veze do trhu náklad korny, neví při takových cestách, jaké nyní panují, za co ty peníze obdrží, zda za práci, či za to, co zkusí s dovážením. Letos jsme ještě šťastni, neboť řeka Niobrara, která jest takovým bezedným pískovým proudem, jako řeka Platte v střední části státu Nebraska, nechala most zde přes ni vedoucí na pokoji, ačkoliv v jiných místech voda mosty značně porouchala. Nyní můžete tedy do trhu vozit prasata. Minulý týden ve čtvrtek jelo najednou třicet potahů s prasaty. Jel snad každý, takže doma zůstali jen starci, ženy a děti. Městským sprostředkovatelům se to nelíbí, že si svůj dobytek posíláme sami. Ale jen svorně, sousedé, držme dohromady. Že je v tom výhoda, možno souditi z toho, že v den, kdy dobytek svůj do trhu posíláme, vstoupne cena o dvacet až třicet centů. Panuje zde nyní dosti nemocí, většinou z nastuzení při tomto velice měnivém počasí. Jednomu farmáři asi jednu míli severozápadně od města Verdell shořelo obydelní stavení, při čemž též uhořelo mu tříleté dítko. Pohřeb odbýval se minulý čtvrtek a skoro každý z okolí se jej súčastnil, takže po pohřbu bylo lidí a potahů celé město, takže nebylo ani hnutí. Nyní ale musím už přestat, abych slavnou redakci tuze nenamáhal, jenom ještě podotknu, že to jaro letos nějak náramně se opozďuje; neustále musí bojovat se zimou, tak asi jako ten niobrarský dopisovatel s Kozím duchem, když začnou na sebe páchat verše. Jen vesele dále, hoši, snad se z toho něco vyklube. S úctou

Vác. F. Minařík.

ELK CITY, OKLA. — Ctěná redakce: Již opětně minul rok správného docházení tohoto listu a proto zasílám naň předplatné. Všichni časopis tento rádi čteme a zejména zprávy z Omahy, kdež máme hojnost přátel, neboť jsme tam dříve 3 roky bydleli. Též zajímá nás Komenský klub v South Omaze. Počasí máme měnivé. Dnes ráno, 11. března, máme sněhovou vánici. Když jsme ráno vstali, mysleli jsme, že jsme někde u severní toěny, jak říkají v Minnesotě, a zatím jsme v Oklahomě. Co toto píšu, zase prší, takže budeme míti dosti vláhy pro kukuřici. A abych nezapomněla, když jsem u té severní toěny, musím sděliti, že my rádi na Minnesotu vzpomínáme, zejména na ty jehličnaté lesy, jezera a ryby. A také vzpomínáme na spolek č. 20, ČSDPJ., a často lituji, že nemohu se súčastniti jejich schůzí a pomoci jim pracovati. Milení bratři a sestry, jen v svornosti a lásce, ku předu, třeba pomalu, ale jistě. Každý z nás pracujme dle možnosti a podporujme druh druha. Přála bych si, aby co nejdříve vešla v život besídka ženská. Bude-li mně možno, také něco ze svého života podám.

Antonie Mička.

PRIMROSE, NEB., dne 15. března. — Ctěná redakce, všichni čtenáři tohoto listu a moji přátelé a známí, já vás všechny srdečně zdravím a vědomost vám dávám, že se mi zase dobře vede. Obdržel jsem mnoho dotazů, jsem-li zdráv a není mně možno, bych na všechny odpověděl. Činím tak tedy prostřednictvím Pokroku. Operace byla těžká a velmi nesnadná. Byl jsem v Omaze u 4 doktorů na radě a shledal jsem, že dr. Šimánek byl tím nejlepším a tudíž jsem se mu svěřil. Byla to pro něho dosti těžká úloha, ale on se toho nebál a dobře to provedl. Jemu a dru. Němcovi vzdávám všechnu čest za operaci, kterou vykonal na mně v nemocnici sv. Josefa. Sám dobře vím, že byla velice obtížná, a že provedení vyžadovalo velikého umění lékařského. Doktor Němec je lékařem nemocničním, a jak jsem shledal, je pečlivým a obeznalým. Je upřímným Čechem a krajanům věnuje zvláštní pozornost. Budiž mu všechna čest. V nemocnici záleží na doktoru, jak si hledí svého pacienta. Pan Šimánek svého pacienta žádnému nesvěří, on všechno koná sám, převazuje, ošetřuje rány. Dr. Němec v ohledu tom je také velmi pečlivým, a proto dr. Šimánek své pacienty mu též svěřuje. Některý doktor vykoná operaci, a více o pacienta nestará. Ti jsou, jak se říká, odkázáni do vůle boží. Dr. Šimánek však takovým není. On na všechno dohlédne sám a na nikoho se nespoléhá. Sestry ošetřovatelky též dobře mi sloužily, takže nemohu si na nikoho naříkati. Po propuštění z nemocnice šel jsem do Praha hotelu na týden, než mne doktor Šimánek propustil. Každého dne mne prohlížel a teprve, když shledal, že mně žádné nebezpečí nehrozí, pustil mne domů. A co hlavního, žádný veliký honorář nepožaduje. Venkovský lékař požádal by mnohem více. Proto úřadovna dra. Šimánka je stále plna. Každému věnuje dr. Šimánek stejnou pozornost. Musím též zmíniti se o Praha hotelu. Hotel je nyní dobře zařízen, vše je čisté a strava výborná. Při tom není to drahé; platil jsem pouze $1.25 denně a měl jsem čistý pokoj, teplo a to nejlepší pohodlí, co si může člověk přát. Naši rodáci, kteří zavítají do Omahy, a potřebují obuv, nechť obrátí se na p. Ant. Bílka, který má obuv dobrou a trvanlivou. Sám dvakráte jsem u něho koupil a shledal jsem, že je dobrá. On za zboží své ručí. Také musím vzdát dík M. W. A. spolkům za to, že členové si na mne vzpomněli, a věnovali mi hojnost ovoce. Díky vzdávám též panu Krumlovi za pivo, abych neměl žízeň, až se mi bude chtít pít po operaci. Děkuji též p. Moravcovi a jeho manželce, pí. Franelové a paní Zadinové za jejich návštěvu v nemocnici. Pan Šindelář musí mně odpustit, že jsem jej nenavštívil, neboť mně doktor zapověděl toulati se po Omaze. Když jsem jel do Omahy a loučil jsem se, byl jsem samý žert a smích, jako bych jel na veselku. Nebylo tomu ale tak. Nechtěl jsem svoji manželku, která je churava, zarmoutiti. Mám 12 dítek a všechny mám rád bez rozdílu. Rozloučil jsem se vesele, ale v srdci bylo jinak. Když jsem odjel asi ¼ míle a podíval se na domov, hořce jsem zaplakal. Tím se mi jaksi ulehčilo a byl jsem spokojenější. Na nádraží jsem se rozloučil s mými kamarádi. Volal jsem: na shledanou, ale neměl jsem žádnou naději, že je uhlídám živ. Nyní jsem vám všechno vypověděl, a ještě jednou vám děkuji za vaši přízeň, lásku a laskavé pozdravy. Počasí tu máme jako v Nebrasce. Zima, teplo, vítr a všechno dohromady. Nyní si připravujeme semena ku setí a čekáme na jarní počasí.

Josef Burda.

Proti bolení v krku.

"Dovoluji si Vám oznámiti, že Váš Antisepsol je výtečným lékem proti bolení v krku. Měl jsem příležitost o blahodárném účinku jeho se přesvědčiti před několika dny na cestě pustinami indianské reservace. Vyslovuji Vám své díky." Anthony Morávek, 8th U. S. Cavalry, Troop "C", Fort Robinson, Neb. — Podobné dopisy dostáváme denně. To nasvědčuje tomu, že Severův Antisepsol je dobrým lékem. K upotřebení zevně i vnitřně, k vyplachování, vdechování i kloktání. Cena lahve 25c. Ve všech lékárnách. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

Čtenářům k povšimnutí!

Jelikož nám dochází tolik děkování a odporučení přes Medové Léčivé Hořké Víno se žádostí, by uveřejněny byly, nemožno nám všem vyhověti a vyslovujeme potěšení, že se každému tak osvědčuje. Tak píše p. Štěp. Slezák, 402 N. Derby St., Pekin, Ill.: "Zásilku Vašeho výtečného vína jsem obdržel a zašlete mi ještě jednu bedničku za $3.00. Srdečné díky Vám vzdávám za tak znamenitý vynález, neb jest to výtečný lék pro žaludek a dodá znamenitou chuť k jídlu. Žádné obyčejné se mu nevyrovná."

Jarní práce se otvírá a potřebuje posilnit Váš žaludek, aby zásobovat mohl tělo silou. Toho docílíte, když užívati budete toto výtečné, žaludek sílící Medové Víno. Bedničku za $3.00 přímo zašle vyrabitel A. V. KOUBA, 2819 Larimer Str., Denver, Colo.

V každé bedničce zapakovány jsou pěkné obrazy co premie.

Dr. F. H. Kučera

český lékař a ranhojič

VE VERDIGRE, NEB.

V každé době a do okolí jede na zavolání. 39tf

Farmerský telefon v úřadovně.

Jest hotov posloužiti krajanům!

C. H. Kubát,

právník a veřejný notář.

V oboru svém zkušený. Spolehlivé zástupce u všech soudů.

403 Barker Block. Tel. Douglas 6867. 15. a Farnam Omaha, Neb.